

німецьких студентів означало зменшення навчального навантаження за умови відсутності обов'язкових семестрових екзаменів.

Слід пам'ятати, що особливістю професійної підготовки правників в Німеччині є відсутність уніфікованої навчальної програми студентів-правників, єдиних правил вступу до юридичних навчальних закладів, у зв'язку з чим, локальне реформування освітнього законодавства на рівні окремої федеральної землі відіграє не менш вагому роль, аніж загальнодержавні освітні реформи.

Література

1. Frank L. Schäfer. Grundlegung der Juristenausbildung im 19. Jahrhundert. URL: [<http://docplayer.org/80475485-Grundlegung-der-juristenausbildung-im-19-jahrhundert.html>] (дата звернення 05.05.2021)

2. Gerhard Köbler. Zur Geschichte der juristischen Ausbildung in Deutschland. URL: [<https://www.jstor.org/stable/20812489?seq=1>] (дата звернення 05.05.2021)

3. Deutsches Richtergesetz. URL: [<https://www.gesetze-im-internet.de/drig/>] (дата звернення 05.05.2021)

УДК 373.014

СУХОДОЛЬСЬКА Ю. М., ТОВКАНЕЦЬ Г.В.,
Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ ВИХОВАННЯ У ЕСТЕТИЧНОМУ РОЗВИТКУ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Естетичне виховання – це важлива складова всебічного гармонійного розвитку особистості. У процесі естетичного виховання головну роль відіграє формування естетичної свідомості та поведінки школяра.

При визначенні поняття естетичної свідомості вчені акцентують увагу на таких значеннях, як структура суспільної свідомості, що впливає на художній та емоційний розвиток дійсності через естетичні почуття, переживання, оцінки, смаки, ідеали тощо, зосереджуючись на художній творчості та естетиці. Естетика поведінки – це особливості у вчинках людини (ставленні до праці й суспільства, манерах, формах спілкування з іншими). Зокрема, у своїх роботах звертали увагу на естетичне виховання такі науковці, як С. Лисенкова, С. Русова, В.Сухомлинський, К.Ушинський. У наукових працях В.Сухомлинського зосереджувалася увага на тому, що естетичне виховання охоплює мистецтво, соціальну реальність, науку, роботу, а також природу. Він вважав, що естетичне виховання має тісний зв'язок з сферами життя особистості і колективу [3].

У процесі естетичного виховання важливо навчити учнів розуміти і сприймати красу. Спостерігаючи за красою, дитина не може залишатися байдужою, вона переживає і відчуває любов або ненависть до спостережуваного явища. Тому необхідно навчити дітей розрізняти справжню красу та потворність.

Естетичний розвиток може здійснюватись, якщо учні беруть участь у різних формах та видах позакласної виховної роботи в художньо-творчій, навчальній діяльності, загальноосвітній та позашкільній освіті.

У молодших школярів можуть простежуватись зміни в мотиваційній сфері. Це виявляється в тому, що деякі школярі відносяться до творчості та реальності «естетично». Їм подобається читати книги, слухати музику, малювати, дивитись фільми. Інші ж діти підходять до цих аспектів раціоналістично: отримавши рекомендацію прочитати книжку або подивитися фільм, вони читають і дивляться їх без глибокого розуміння суті, тільки тому, щоб мати про них загальне уявлення. Знання мотивів вчителем справжнього ставлення дітей до мистецтва допомагає зосередити увагу на створенні естетичної культури. Наприклад, музика допомагає розвинути уяву дитини, дає свої творчі крила, породжує натхнення та бажання творити.

Наведений вище матеріал дає підстави стверджувати, що естетичне виховання учнів може здійснюватися на основі залучення до художньої та творчої діяльності у загальних навчальних закладах, культурних установах, навчальних закладах, а також різних позашкільних форм освіти.

У процесі організації естетичного виховання вчителі повинні враховувати вікові особливості мислення, сприйняття, пам'яті та розвитку уяви дітей і на основі цих характеристик налагоджувати освітній процес.

Саме вчитель допомагає учням розвивати їх естетичні смаки та здібності. Вчитель, надаючи допомогу дитині та застосовуючи комплекс методів, повинен підтримувати її інтерес та заохочувати до необхідних дій.

До традиційних (класичних) методів естетичного виховання належать дві групи методів, що розділяються [2; 4]: 1) за способом отримання естетичної інформації: наочні (слухання музики, розглядання репродукцій і т.п.); словесні (бесіда, розповідь учителя про художника, композитора і т.п.); практичні; 2) за характером естетичного впливу: метод переконання (спрямований на розвиток естетичного сприйняття, оцінки, початкових проявів смаку); метод привчання, вправи в практичних діях; метод проблемних ситуацій, що спонукають до творчих і практичних дій; метод спонукування до співпереживання, емоційно позитивної чуйності до прекрасного і негативного відношення до потворного в навколишньому світі. Поряд з традиційними методами естетичного виховання в науковій літературі досліджується питання побудови специфічних для даного процесу методів. Найбільш загальний підхід до класифікації специфічних методів естетичного виховання, виокремлений у процесі аналізу наукових праць [1; 2; 4], дозволяє виділити імпресивні, які створюють враження (їх дієвість обумовлена підбором високохудожнього матеріалу, на основі якого вдається викликати в учнів глибокі переживання, потребу в спілкуванні на основі прослуханого, побаченого і відчутого) і експресивні, тобто такі, які дозволяють виразити себе (засновані на ситуаціях, в ході проживання яких навчаються створювати або відтворювати художні цінності, висловлюючи свої переживання і одночасно переживаючи їх). Експресивні методи засновані на активній художньої діяльності в ролі акторів, музикантів-виконавців, учасників хору, «режисерів», авторів тощо. Обидві групи методів досить численні, так як пов'язані з великою кількістю різноманітних засобів естетичного виховання (образотворча діяльність, музика, природа,

декоративно-прикладне мистецтво, дизайн, фольклор, театральне та екранне мистецтво і багато іншого).

Виділимо ті групи методів естетичного виховання, які можуть бути найбільш затребувані в процесі особистісно орієнтованого естетичного виховання молодших школярів. Так, в групі імпресивних методів найбільший інтерес представляють поліхудожні методи, які спрямовані на забезпечення більш повного емоційно та інтелектуально насиченого процесу естетичного виховання за допомогою занурення в багату палітру модальностей художнього образу, що дозволяє простежити зв'язки слова, звуку, кольору, простору, руху, форми, жесту тощо. В основі даних методів лежить структурування спостережень і емоцій за допомогою контрасту, тотожності, зіставлення, знаходження символів, проведення аналогій, установки зв'язків між образом і значенням.

До таких методів можна віднести: методи моделювання звукових картин; метод художніх асоціацій; метод художнього переживання; метод евристичної роботи з сюжетом; метод полімодальних кроків; метод семантичного диференціала; метод жанрово-стильової аналогії; метод рефлексивного аналізу. У групі експресивних методів виділимо метод соціоігрового образного моделювання, метод живого виконання, метод імпровізації

Розгляд теоретико-педагогічних аспектів проблеми особистісно орієнтованого естетичного виховання молодших школярів, що відображають різні точки зору на його сутність, підходи, закономірності, принципи, систему, методи, засоби і результат, дозволяє виявити особливості, відмінні риси особистісно орієнтованого естетичного виховання молодших школярів та ідентифікувати його як процес полісуб'єктної взаємодії, що враховує індивідуальні та вікові особливості молодших школярів, спрямований на інтеріоризацію естетичних цінностей з метою формування естетичної вихованості молодшого школяра.

Література

1. Ганжа М.В. Мистецтво дизайну в освітньому середовищі Нової української школи / М. Ганжа // Інноваційна педагогіка. – 2019. – Випуск 13. Т. 2. 2. – С. 77-81.
2. Калініна Л. Естетичне виховання молодших школярів як соціально-педагогічна проблема / Л. Калініна // Рідна школа. – 2006. – № 3. – С. 24 – 26.
3. Сухомлинський В. О. Як виховати справжню людину (Поради вихователям) / В.О. Сухомлинський. – К. : Радянська школа, 1975. – 253 с.
4. Тищенко В.П. Початкова дизайн-освіта: теорія і практика формування конструктивних умінь особистості: монографія / В.П. Тищенко. – К. : Педагогічна думка, 2007. – 381 с.

УДК 784.071:792.73-029:7]:005.966

СУХОЛОВА М.А.,
Мукачівський державний університет

АРТИСТИЗМ ВОКАЛІСТА-ЕСТРАДНИКА ЯК ОСНОВНИЙ ЧИННИК ЙОГО ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ

Сучасні тенденції розвитку шоу-бізнесу та зокрема вокального мистецтва дають підстави констатувати факт активного долучення драматургії та

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>